

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

Epicitharisma. De misera huius vitæ felicitate. Ex Francisco Petrarcha, lib.
I. cap. 108. de remedijs vtriusque Fortunæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

M.
duen
8.14
ebiles,
1228 13
onisti.
8.6.
quid
4.7.
farlo.
8.9.
8.7.
8.12.
e plo
a 3.9.
unam
9.6.

EPICITHARISMA.

*De misera huius vite felicitate. Ex Francisco
Petrarcha, lib. 1. cap. 108. de remedijis utri-
usque Fortune,*

Sum fœlix. RA. Pontificatu forsitan, aut imperio, aut omnino potentia, atque opibus fœlicem fieri credis? falleris: non fœlicem faciunt ista, vel miserum, sed detegunt atque ostendunt: & , si quid facerent, miserum potius, quam fœlicem facerent; sunt enim plena periculis, quibus humanarum est affixa miseriарum radix. GAV. Fœlix sum. RAT. O miser, qui in tot malis te fœlicem speres. GAV. Sum fœlix, RA. Opinione fortassis tua, quæ quoniam falsa est, fœlicitati nihil addiderit, sed miseriae multum. Siquidem propriam non nosse miseriam, miseria summa est. GAV. Fœlix sum. RA. Hoc inter carnificum gladios magnus ille Pompeius de se prædicat, quod tamen, si profundiùs verum fodis, nunquam fuerat, ne tum quidem, dum florentissimo in statu fœlicissimus videretur. GAV. Sum fœlix. RA. Felix es, & unus viator insolitus: mirus cursor, qui in hoc scrupo, & difficieli cel-
la sis,

EPICITHARISMA.

Ja sis fœlix, inter mille pericula, raptatus jugiter, & ignorans, qui siquidem h̄ic es fœlix, quod nemo vñquam fuit, n̄emo erit, vt augor: nam quis, quæso, hominum fœlix in miserijs? Nemo igitur fœlix priusquam ex hac miserijs valle migrauerit. Duos quidem è cunctis mortalibus colligunt fœlices, in quibus opinatissimus est Quintus Metellus, & apud scriptores rerum & vulgo etiam fœlix. Sed huic tamen quamuis latè jactatum fœlicitatis nomen, in quibusdam exactioribus scriptis, creptum scio iniurijs aliquando grauissimis, & quod dolorem ingeminat, vili ab auctore susceptis. Iam reliquorum falsa fœlicitas in aperto est. Sylla fœlix tantum dictus est, infœlicem tamen vitæ illum: ac mortis atrocitas probat. Alexandri Macedonis, ac Iulij Cæsaris, & sifortissima prosperrima, vita tamen inquieta semper ac turbida, atque ideo nunquam fœlix: utriusque mors rapida. Ille in medio bellorum cursu, hic post victoriam repente. Ille veneno perijt, hic ferro. Scipionum bellicam fœlicitatem, alterius indignum exilium, indigna quoque alterius & inulta mors minu-

EPICITHARISMA.

minuit. Longum est euoluere singulorum fortunas: ad supremum venio. Vnus omnium ferè omnibus fœlix visus est Augustus Cæsar monarchia omnium altissima , diuturna pace , vitæ studio ac fine suauissimo, quodque omnia superat , morum atque animi tranquillitate perpetua : quis hunc felicissimum negauerit ? Sed fœlicem negant, quibus hæc scrutandi studium fuit. Obstat enim extrinsecis fulgoribus interioris ac domesticæ vitæ status , & fortuna longè alia, naturalis ac virilis sibolis defectus , adoptuorum ac nepotum immaturæ mortes , & quorundam morte peior contumacia. Ad hæc & vilissimorum quoque hominum insidiæ, & suorum in se crebræ conspirationes, & dilectissimæ atque vnicæ filiæ ac neptis adulteria crebriora, denique non suus hæres, successorque non placitus , & necessitate magis, quam judicio electus, nec omnino se dignus, nec imperio. Si horum ergo nemo fœlix, vel fœlicem alium da mihi, cum quo fœlix sis , vel sine consorte fœlix esto , vel iam tandem veriori sententiæ aurem præbe, secundūm quam dico iterum: ante mortem
nemo

F P I C I T H A R I S M A.

nemo hominum fœlix. G. Ego animo fœlix
sum. R. Sentio, quam fœlicitatem dicis. aut
fœlix igitur errore tuo es, vt ait ille, quæ fœ-
licitas, vt dixi, miseria est, aut virtute animi
fœlix, quæ nec ipsa fœlicitas plena est, quam-
vis sit ad fœlicitatem via. Ad postremum
cuncta discutiens, me mirari non dissimulo,
quam mihi fœlicitatem quidam somniant
promittuntque alijs, acutissimi homines in
multis, hac in parte cæcissimi: nam siue
omnium cumulus honorum ad fœlicitatem
isque indeficiens ac stabilis requiritur, &
quam multa desint homini vitæ studium
hoc agenti, pro se quisque sentit, & hæc ipsa,
quæ adsunt, tquam incerta, quamque labilia
sunt agnoscit, siue quod alijs videtur, sola
virtus hoc præstat. Certè ipsi, qui secundum
virtutem vitam agunt, quos efficiunt fœli-
ces, quosque fœlicitati proximos, non nego,
vitam ipsam perpetuis temptationum prælijs
patiuntur infestam, periculis semper multis
& grauibus expositi, nec vñquam ante exi-
tum securi, quod siue nesciunt, siue sciunt,
æquè miseri sunt habendi. Nulla enim cum
errore, nulla sine securitate fœlicitas. GAV.
Fœlix

C H R O N

EPICTHARISMA.

Fœlix mihi ipse videor. RA. Iam responsum habes: si fœlicem error faceret, paucissimi non fœlices essent: falsa ergo fœlicitas tua est, & ea ipsa perbreuis. Nulli errore diu contigit gaudere: sola quidem veritas solida est. Error tenue quiddam & inane, quod inter amplectentium manus quasi fumus, aut umbra dissiliat. Veniet, quæ umbras abigat, falsaque gaudia in apertum protrahat, quæ fœlicitati humanæ verum precium somnijs ponat. Quære interim ab his ipsis, quorum proximè mentio est habita, quære ab omnibus, qui fœlices vel sibi, vel alijs visi sunt: vbi nam gentium, quoque nunc in statu sint, de sua illa breui fœlicitate, quid sentiant, tacebunt ipsis, sed loquetur veritas, testabiturq; habitos fœlices, fuisse miserimos.

OMNIA AD MAIO-

REM DEI, DEIPARÆ QUE VIR-
GINIS MARIAE HONOREM
ET GLORIAM,

